

Saksframlegg og innstillinger til Engerdal fjellstyres møte 26.06.20.

Sak 38.20	Ark 012.1	
Godkjenning av innkalling og sakliste for møtet.		

Sak 39.20	Ark 012.1	
Godkjenning av møtereferat fra møtet den 9. juni 2020.		

Sak 37.20	Ark	
Vurdering av mulig klage på kommunestyrets vedtak i k-sak P.S. 36/2020.		

Saksdokumenter vedlagt:

- Protokoll fra kommunestyremøte den 24. juni 2020 (med saksframlegg)
- Forslag til brev.

Bakgrunn.

På fjellstyrets møte den 25 juni, ble det vurdert om hvorvidt fjellstyret bør engasjere seg i forhold til kommunestyrets vedtak i k-sak 36/2020. Saken dreier seg om kommunestyrets vedtak om oppheving av «*Forskrift om plasseringstid i forbindelse med motorisert fricamping (campingvogner/bobiler og tilsvarende) langs Femund, Isterfossen og Femundselva, Engerdal kommune, Hedmark*». En oppheving av forskriften reiser en rekke spørsmålsstillinger.

Fjellstyrets engasjement følger av at det har vært engasjert i problemstillingen i «alle år», siden motorisert fricamping i hovedsak skjer på statsallmenningen og har en del uheldige konsekvenser. Fjellstyret er kjent med problemstillingene dels ved at det avga høringsuttalelse i 2019 om forslag til å oppheve forskriften (sak 31.19) og dels gjennom sitt engasjement i arbeidsgruppa. Arbeidsgruppa som har vært virksom siste halvår, er tilkommet som følge av at fjellstyret, men også Statskog SF, hadde innvendinger til forslaget om oppheving av forskriften i 2019. Kommunens vedtak ble derfor at partene i den tidligere prosjekt-/arbeidsgruppa skulle samles for å se på en mer helhetlig løsning.

Vurdering:

Problematikken rundt motorisert fricamping i Engerdal er knyttet til terrengslitasje, redusert tilgjengelighet for allmennheten ved at visse plasser «privatiseres» i lengre perioder, mulig

inntektstap for campingplasser og til en viss grad forsøplings- og sanitærproblematikk. Gjennom tilrettelegging er imidlertid sistnevnte forsøkt gjort noe med for mange år siden.

Arbeidsgruppa har i sitt arbeid skissert tiltak som i realiteten skulle løse merparten av slitasjeproblematikken for sommeren 2020 gjennom skilting. Videre er det i arbeidsgruppas plan lagt grunnlag for fysisk stenging av de mest problematiske områdene. Arbeidsgruppa har hele tiden hatt som utgangspunkt at forskriften skulle revideres og at bl.a. liggetid burde innskjerpes.

Når kommunen nå har opphevet lokal forskrift, er fortsatt daglig leders mening at dette ikke løser problemet med terrengslitasje. I tillegg medfører det behov for økt tilsyn og kontroll. Slik saken framstilles i media er det dessuten sådd tvil om ansvarsforhold. For fjellstyrets del har daglig leder ved framlegging av tertialregnskap for 1. tertial redegjort for at det ikke er økonomisk handlingsrom for å engasjere sommervikarer utover et absolutt minimum. Kommunen vedtak kaster et ansvar over på fjellstyret som vi ikke har mulighet til å ta. Det kommer dessuten altfor sent til å kunne løse bemanningsspørsmålet. Nettopp forholdet om at dette med opphevingen av forskriften har kommet inn som et moment i den politiske behandlingen, uten at dette har vært drøftet eller kommunisert med den nedsatte arbeidsgruppa og partene i den, skaper uklare ansvarsforhold og vansker med praktisk oppfølging.

Tidspunktet for å oppheve forskriften er heller ikke optimal. Vedtaket må kunngjøres og deretter løper det på 3 uker før det tar til å gjelde. En ser derfor umiddelbart at endringen vil ta til å gjelde midt i ferietiden. Dette vil i sin tur utløse ekstra behov for informasjon, tilsyn og kontroll.

Det kan reises spørsmål om hvorvidt Kommunen kan oppheve en forskrift uten forutgående høringer, jfr Forvaltningslovens § 37. Sentralt i denne vurderingen er om den høringen som var for over ett år siden kan legges til grunn for et opphevingsvedtak nå. Det framgår heller ikke spesielt tydelig i saksforberedelsene nå at forskriften skal oppheves. Som nevnt har dette kommet til gjennom tilleggsforslag i den politiske behandlingen. Og uansett den juridiske vurderingen av spørsmålet, er det en litt uryddig framgangsmåte ved at forslaget om oppheving av forskriften ikke er kommunisert til arbeidsgruppen på forhånd. Dette hadde vært mulig i møtet som fjellstyret og Statskog SF hadde med kommunen i forkant (dagen før) av formannskapetets behandling. Arbeidsgruppa har derfor vært ukjent med dette fram til for få dager siden.

Videre vil spørsmålet om saken er tilstrekkelig opplyst i forhold til vedtaket sentralt. Kommunen har vært representert i arbeidsgruppa. I kommunens saksframlegg er det referert til arbeidsgruppas dokument, og daværende versjon lå også med som vedlegg til saken. Det kan virke som om arbeidsgruppas oppfatning av sakskomplekset og konkrete tiltak ikke er helt oppfattet i den politiske behandlingen. Men det er vanskelig å si hvorvidt dette skyldes mangelfull utredning. Det hviler også et ansvar på de folkevalgte å sette seg grundig inn i sakene de skal være med å fatte vedtak om. Men spørsmålet er viktig i forhold til en eventuell klage.

Ved vurdering av klage vil det også være vesentlig å vurdere om det er klageadgang på det aktuelle vedtaket og hvem som i så fall har klageadgang. Dette krever litt tid å utrede grundig,

men en må gå ut fra at Fjellstyret har klageadgang. Ansvar for å rede ut dette hviler heller ikke ene og alene på fjellstyret. Spørsmålene vil måtte utredes uansett i forbindelse med en eventuell klage.

Dersom fjellstyret velger å klage på vedtaket vil det sannsynligvis ikke utløse noen for oppsettende virkning, uten at dette er utredet grundig nok.

Med bakgrunn i at fjellstyret sannsynligvis risikerer å bli påført ansvar uten å ha vært konsultert på forhånd, at forskriftsopphevingen tar til å gjelde på verst tenkelig tidspunkt samt det faktum at det kan stilles spørsmål om hvorvidt kommunestyrets vedtak oppfyller krav etter Forvaltningslovens §37, anbefaler daglig leder at fjellstyret overklager kommunestyrets vedtak.

Administrasjonens forslag til vedtak